

Κερκύρας Νεκτάριος: “Η εποχή μας πρέπει να κατανοήσει την πορεία του Ιησού Χριστού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών & Διαποντίων νήσων κ. Νεκτάριος λειτούργησε και μίλησε σήμερα στο Ιερό Προσκύνημα του Αγίου Σπυρίδωνος στη Κέρκυρα.

“Η τραγική **σύγχρονη εποχή** μας, η οποία ζει με την ψευδαίσθηση, με την σύγχυση και με την υποκρισία, έχει ανάγκη από αυτή τη συνοδοιπορία, να κατανοήσει ότι η αγαπητική και λυτρωτική πορεία του Ιησού δεν εγκαταλείπει τον σύγχρονο άνθρωπο, ούτε στο σκοτάδι της αμαρτίας, της σύγχυσής του, ούτε στην αποτυχία του αγώνος του, ούτε στην πτώση της ακολασίας του και του εγωισμού του, γιατί ο Κύριος μας γι αυτό το σκοπό ήρθε να ανασύρει τον άνθρωπο από τον θάνατο και να του χαρίσει την ανάσταση

“, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του.

Συλλειτουργήσαν ο αρχιμανδρίτης π. Χριστόδουλο Τριαντάφυλλος ιεροκήρυκας του προσκυνήματος και ο πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Βλάχος προϊστάμενος του ιερού προσκυνήματος, αλλά και οι ιεροδιάκονοι π. Ανδρέας και π. Νεκτάριος.

Απευθυνόμενος προς το πολυπληθές εκκλησίασμα του Ιερού Προσκυνηματος, έλαβε αφορμή από μία φράση που σημείωσε ο ευαγγελιστής Λουκάς, στη παραβολή της χήρας της Ναΐν η οποία κήδευε τον υιό της, λέγοντας: **“συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πολὺς”**. Συγκεκριμένα, ο Σεβασμιώτατος εἶπε τα εξής:

Ο Κύριος μας, σε αυτή τη συμπόρευση χάρισε τη ζωή και την ανάσταση στον άνθρωπο, καταργεί το θάνατο, παρηγορεί και χαρίζει ζωή. Αυτή είναι η πορεία του Χριστού στην κάθε συμπόρευση της ζωής μας.

Βέβαια ο Κύριος μας πότε δεν πορεύτηκε μόνος Του. Πάντοτε συμπορεύεται με τον Πατέρα και το Πανάγιο Πνεύμα και στη σάρκωση Του και στο βάπτισμα Του και στη μεταμόρφωση Του, πάντοτε ο σαρκωμένος Λόγος του Θεού συμπορεύεται με τα άλλα πρόσωπα της Παναγίας Τριάδος. Κάθε μυστήριο της Αγίας μας Εκκλησίας, είναι μια συμπόρευση του ανθρώπου σε συνάντηση μας με το Θεό, αλλά και μέσα από τα μυστήρια δεν συναντούμε μόνο τον Υιό, αλλά ολόκληρη την θεότητα.

“Ο Ιησούς Χριστός πάντοτε συμπορεύεται με τον άνθρωπο συμπονετικά και αγαπητικά”

Στην συνοδοιπορία με τον Ιησού, δεν είναι μόνο οι μαθητές Του οι οποίοι τον αγαπούν και οι οποίοι αναγνωρίζουν στο πρόσωπο Του, τον αληθινό Θεό, όπως θα πεί ο Πέτρος στην ερώτηση του Ιησού «τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;» «Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ». Αλλά με τον Ιησού, συμπορεύεται και ὄχλος πολὺς, που ἄλλοι μεν τον αναγνωρίζουν, τον προσκυνοῦν και τον κάνουν οικεῖο της ζωῆς τους, ἄλλοι, απλῶς τον θαυμάζουν και περιεργάζονται και μελετοῦν με δόση ἀμφιβολίας τον Ιησού. Ὡστόσο ο ἄνθρωπος συμπορεύεται εἴτε συνειδητὰ και ἐν ἐπίγνωση της παρουσίας Του, εἴτε ἀσυνείδητα και ἀνεπίγνωστα με το πρόσωπο του Χριστοῦ. Ο Ιησοὺς Χριστὸς ὅμως πάντοτε συμπορεύεται με τον ἄνθρωπο συμπονετικά και ἀγαπητικά. Τελικά η ζωή του ἀνθρώπου εἶναι μια πορεία προς τον Θεό. Εὰν αὐτό, ο σύγχρονος ἄνθρωπος δεν μπορεί να το κατανοήσει τότε αὐτή η πορεία του, εἶναι ἀκαρπη. Εὰν ὅμως συνειδητοποιεῖ αὐτή τη πορεία του, τότε αὐτή η πορεία εἶναι πορεία θέωσης.

Η τραγική σύγχρονη εποχή μας, η οποία ζει με την ψευδαίσθηση, με την σύγχυση και με την υποκρισία, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ αὐτή τη συνοδοιπορία, να κατανοήσει ὅτι η ἀγαπητική και λυτρωτική πορεία του Ιησού δεν εγκαταλείπει τον σύγχρονο ἄνθρωπο, οὔτε στο σκοτάδι της ἀμαρτίας, της σύγχυσής του, οὔτε στην ἀποτυχία του ἀγώνος του, οὔτε στην πτώση της ἀκολασίας του και του ἐγωισμοῦ του, γιατί ο Κύριος μας γι αὐτό το σκοπὸ ἦρθε να ἀνασύρει τον ἄνθρωπο ἀπὸ τον θάνατο και

να του χαρίσει την ανάσταση.

Ο πνευματικός θάνατος

Σήμερα λοιπόν οι συνοδοιπορία του Ιησού μας, στη **νεκρική πομπή της χήρας της Ναΐν** έχει να κάνει με τη δική μας νεκρική πομπή του πνευματικού θανάτου

, η οποία
τόν και ας

